

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/103/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116216178
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8116216178.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: BENCONCT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692 proti žalovanému: L. P.-M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. V. XX, o zaplatenie 2915,11 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/39/2016-71 zo dňa 31.03.2017 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 2.543,66 eur, zmluvné úroky vo výške 444,12 eur, úroky z omeškania vo výške 119,57 eur, úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 2.543,66 eur od 10.06.2014 do zaplatenia, poplatku vo výške 60,21 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.915,11 eur s príslušenstvom titulom uzavretej zmluvy o úvere. Strany uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 3.000 eur. Žalovaný zaplatil 3 mesačné splátky so splatnosťou 15.12.2012, 15.01.2013 a 15.02.2013, spolu vo výške 222,87 eur. Listom z 09.06.2014 žalobca oznámil žalovanému, že dňa 09.06.2014 sa stáva úverová pohľadávka predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval žalovaného na uhradenie dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy, výzva bola žalovanému doručená 12.06.2014. Súd uviedol, že vzťah medzi účastníkmi je vzťahom spotrebiteľským. Pokiaľ ide o mesačné splátky, ktorých splatnosť nastala 15.03.2013, 15.04.2013, 15.05.2013 a 15.06.2013 a 15.07.2013, tieto si žalobca uplatnil po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, a preto súd s prihliadnutím na § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa žalobu v tejto časti zamietol. Uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi zosplatenú a neuhradenú časť úverovej istiny 2.543,66 eur s úrokmi a úrokmi z omeškania vyčíslenými ku dňu zosplatenia. Súd priznal žalobcovi z nezaplatenej úverovej istiny aj úrok z omeškania v medziach zákonného úroku z omeškania. Ďalej súd žalobu zamietol aj v časti zmluvného úroku z nezaplatenej istiny po zosplatení úveru do zaplatenia. Podľa názoru súdu prvej inštancie zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia nepatrí. Súd pritom vychádzal z uznesenia Ústavného súdu SR IV. ÚS/476/2012, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to len proti výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a proti výroku o náhrade trov konania. Namietal,

že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Nesúhlasil so záverom o premlčaní splátok, ktorých splatnosť nastala od 15.03.2013 do 15.07.2013. Nie je zrejmé z ktorého právneho predpisu súd vychádza, keď uzavrel tento záver, že režim vyhlásenia predčasnej splatnosti sa vzťahuje na jednotlivé splatné nesplatené splátky. Uviedol, že zosplatenie úveru vo svojej podstate znamená zmenu termínu splatnosti všetkých nesplatených splátok, na ktoré má veriteľ nárok, teda aj minulých aj budúcich splátok. Vyhlásením predčasnej splatnosti sa premlčuje celý úverový vzťah naraz v jednotnej premlčacej dobe odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Nesúhlasil so záverom, že žalobca nemá nárok na dojednaný úrok z úveru za čas po predčasnej splatnosti. Nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd vychádza pri tomto závere. Uviedol, že úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, dlžník je povinný ich platiť od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu reálneho vrátenia. Keďže k vráteniu celej poskytnutej istiny doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku záväzku žalovaného uhrádzať dohodnuté zmluvné úroky. Úroky a úroky z omeškania sú diametrálne odlišným právnym inštitútom, sledujú iný cieľ, nemôže ísť o dvojité sankcionovanie žalovaného. Novelizácia ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa mali inak použiť normy Obchodného práva, podlieha zákazu retroaktivity a nie je možné toto ustanovenie aplikovať na vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015. Na všetky úverové vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2015 je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Zákonodarcia až s účinnosťou od 01.04.2015 určil výnimku, že spotrebiteľské úverové vzťahy sa spravujú ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že inštitút ochrany spotrebiteľa neznamena absolútnu ochranu spotrebiteľa v tom zmysle, že by sa ex post mohol dovolávať neplatnosti svojich právnych úkonov, ktoré vykonal dobrovoľne. Ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu. V tomto prípade dochádza pod zámienkou naprávania prirodzených nerovností medzi účastníkmi občianskoprávných vzťahov k narušeniu princípu rovnosti strán. Súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze. V žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Žalobca uzavrel zmluvu dobrovoľne bez pripomienok a nátlaku. Poukázal na odlišné stanovisko podpredsedu Ústavného súdu SR L. U. Z., podľa ktorého všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu ochranu spotrebiteľa pripustili až tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu a čo sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Rozhodnutie je preskúmateľné, vyplýva z neho dostatočne na akých úvahách a na akom zistenom skutkovom stave súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že po vyhlásení predčasnej splatnosti sa predčasná splatnosť týkala len splátok nesplatených v čase vyhlásenia predčasnej splatnosti. Nedotýkala sa splatnosti splátok už predtým splatných, a preto tieto splátky sa premlčovali v 3 ročnej lehote počínajúc odo dňa nasledujúceho po ich splatnosti a správny je preto záver súdu prvej inštancie o tom, že splátky splatné do 15.07.2013 boli premlčané. Zo zákona nevyplýva, že zosplatenie úveru znamená zmenu termínu aj minulých splátok. Práve naopak z logiky veci vyplýva, že zosplatenie sa týka len splátok splatných v budúcnosti, splatnosť ostatných splátok zostáva zachovaná. Odvolací súd súhlasí aj so záverom súdu prvej inštancie o tom, že dohodnutý úrok z úveru možno priznať len do splatnosti úveru, potom má žalobca nárok len na úrok z omeškania. Obdobný záver vyplýva aj z uznesenia NS SR vo veci 4 Obo 143/98. Odvolací súd je rovnako toho názoru, že ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je možné aplikovať aj na právne vzťahy vzniknuté pred 01.04.2015 ako to vyplýva z rozsudku NS SR 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.4.2015. Odvolací súd nezistil v tomto prípade žiadne neodôvodnené zvýhodňovanie spotrebiteľa, súd prvej inštancie vychádzajúc zo zákona priznal spotrebiteľovi ochranu aká mu podľa všeobecne záväzných právnych predpisov patrí. Vecne správny je aj výrok o trovách konania, ktorý zodpovedá výsledku konania, žalobca neuviedol žiadne špecifické argumenty týkajúce sa nesprávnosti rozhodnutia v tejto časti. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

4. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.